

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Quatenus, alteri quàm suo Parocho confessus, ad Eucharistiam
admittendus. 20

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Hono. 3. c.
sant. de
celeb. Miss.
Ex Conc.
Mogunt.
c. Presb.
de conf.
dist. 2. in
c. sane.

mente adoret Crucifixum; facturus idem, quum Presbyter defert ad infirmum Eucharistiam; quam ob id paratam semper habere debet, ut, quando quis infirmatus fuerit, statim eum communicet, ne sine communione decedat. Quod faciens, decenti habitu indutus, hanc salutarem Hostiam palam ac honorifice ante pectus cum omni reverentia & timore ferat & referat, lumine semper præcedente, ut hoc signo populus intelligat, illic eum esse præsentem qui est candor lucis æternæ. Hæc denique sacrosancta Hostia reponatur in loco singulari, mundo & signato; honorificeque collocata, devote ac fideliter conservetur.

CAP. XVII. *Quomodo tantum miraculum in hoc Sacramento fiat, populus docendus.*

Docendus item est populus; quod tantum miraculum in hoc Sacramento virtute Christi fiat, non ex merito Sacerdotis. Quod & in cæteris Sacramentis obtinet. Nam intra sanctam Ecclesiam Catholicam, in mysterio Corporis Christi, nihil à bono majus, nihil à malo minus, perficitur Sacerdote: quia non in merito consecrantis, sed in verbo efficitur creatoris, & in virtute Spiritus sancti. Si enim in merito esset Sacerdotis, nequaquam ad Christum pertineret. Nunc autem, sicut ipse est qui baptizat, ita ipse est qui per Spiritum sanctum hanc suam efficit Carnem, & transit vinum in Sanguinem. Sed hoc tantum interest, quod malus Sacerdos sibi tantum nocet, indigne tanta mysteria tractans. Nam, quod ad veritatem Corporis Domini attinet, ita percipit hic cui dicit Apostolus, Qui manducat indigne, iudicium sibi manducat; sicut is cui dicitur, Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in eo.

I Cor.
II.
Ioan. 6.

CAP. XVIII. *Quomodo admonenda plebs, ad sumendum Eucharistiam accedens.*

Præterea instituenda plebs est, quod Eucharistia sumenda sit; & in primis admonenda, quam grave crimen sit, ad tanti Sacramenti participationem indigne accedere. Nam Apostolus ait: Quicumque manducaverit panem hunc & biberit Calicem Domini indigne, reus erit Corporis & Sanguinis Domini. Et iterum hanc horrendam sententiam congeminans: Qui, inquit, manducat & bibit indigne, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Ideoque (uti subjicit) multi inter vos infirmi & imbecilles sunt, & dormiunt multi. Quod si nos ipsos dijudicaremus, non utique iudicaremur.

I Cor.
II.

CAP. XIX. *Qui ad hoc Sacramentum participandum admittendi.*

Proinde nemo admittendus est, nisi ejus conscientia Parocho sit, aut cui potestas super hac re legitime facta est, per exomologesin explorata, & qui poenitenti ac contrito corde Corpus Domini dijudicans accesserit; quod jubet Apostolus, quum ait: Probet autem semetipsum homo, & sic de Pane illo edat, & de Calice bibat; ne cum Iuda, qui cenæ Dominicæ ad iudicium interfuit, locum diabolo præbeat. Mens ergo ab omni affectu peccandi longe absit. Nam, si adhuc habet voluntatem peccandi, gravatur magis Eucharistiæ perceptione, quam purificatur. At contra, quamvis quis peccato mordeatur, si tamen poeniteat, & de cætero peccandi voluntatem nullam habeat, confidens de Domini miseratione, accedat ad Eucharistiam intrepidus & securus.

I Cor.
II.
Ioan. 13.

Aug. c.
quoni. de
conf. dist.
2.

CAP. XX. *Quatenus, alteri quam suo Parocho confessus, ad Eucharistiam admittendus.*

Vi alteri quam suo Parocho confessus est, is, si non factæ Confessionis suspectus habeatur, testimonium adferet, se confessum esse. cujus etiam conscientiam verus ipse Parochus in principalibus Christianismi articulis excutere non omittet. Ac generatim singuli Parochiani rudiores, anno saltem semel, quum adibunt mensam Dominicam, examinandi prius in præceptis Domini, articulis fidei, oratione Dominica, ac Ecclesiæ Sacramentis, maxime Baptismi & Eucharistiæ.

CAP. XXI. *Intra annum saltem semel communicandum.*

ET, ut cohortandus est populus, quo sæpenumero communicet, quemadmodum olim singulis diebus Dominicis fieri consuevit; (quod quidem nunc quo minus fiat, per Laicos stat, quibus non debet cælestis ille cibus invitis aut nauseantibus obtrudi;) ita ut minimum populus ipse in disciplina Ecclesiastica retinendus est, ut saltem toto anno semel ab omnibus, qui ad discretionis annos pervenissent, Confessis & Contritis, Eucharistia summâ cum reverentiâ suscipiatur. Olim, qui non communicassent in anno saltem ter, in Pascha videlicet, Pentecoste, & Natali Domini, inter fideles Catholicos non connumerabantur: sed quum sensim omnis penè refrigerit charitas, in hoc quoque Ecclesiastica disciplina cœpit esse remissior.

Ex Conc.
general. c.
omni. de
poenit. &
remiss.

Ex Conc.
Tolet. &
Elib. de
conf. dist.
2. omni
homo.

CAP.